

תת"ע 15/05/14 - מדינת ישראל נגד שרית עמר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תתע"א 15-05-14 מדינת ישראל נ' עמר
תיק חיצוני: 50200906571

בפני	כבוד השופטת רות רז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	שרית עמר

החלטה

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה בשכרות בכך שבבדיקת נשיפה נמצא בגופה ריכוז של 725 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

בסיום פרשת התביעה טען ב"כ הנאשמת כי אין עליה להשיב לאשמה הואיל והתביעה לא הוכיחה את יסודות סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה ואת יסודות סעיף 64 לפקודת התעבורה :

לטענתו, נעצרה הנאשמת על ידי "מתנדב" ולא על ידי שוטר כנדרש בסעיף 64ב(א1). מכשיר הינשוף אינו אמין וכך היה על בית המשפט לקבוע עוד בעניין עוזרי. מאז פס"ד עוזרי בוצעו במכשיר שינויים ושדרוגים כך שאין המדובר באותו מכשיר שנדון שם ואותם שינויים לא אושרו על ידי השרים הממונים. כמו כן, לא הוכחה תקינות הבלונים בהם נעשה שימוש ותעודות הבלון אינן בגדר רשומה מוסדית. לכן, לא ניתן לטעון כי מכשיר הנשיפה הינו המכשיר שאושר ברשומות בשנת 2007. עוד נטען כי מפעיל הינשוף גילה חוסר בקיאות וחוסר מיומנות בהפעלת מכשיר הנשיפה וגם איש המעבדה אינו בקיא במכשיר ואינו עד מומחה. התביעה לא הוכיחה את תקינות המכשיר באמצעות עדים מומחים כפי שהיה עליה לעשות. ב"כ הנאשמת הפנה להסכמת פרקליטות המדינה לכך שקיים חוסר בהירות בנושא תעודות הבלון. עוד טען כי רישום הכותרת "תיק תלתן" על גבי כתב האישום מהווה פגם או פסול בו.

המאשימה טענה כי היא עמדה בנטל המוטל עליה בהבאת ראיות לכאורה:

לטענתה, המתנדב הוכשר לביצוע אכיפת עבירות תעבורה ובכלל זה עבירות שכרות. עוד טענה כי

מכשיר הנשיפה אושר והשדרוגים שבוצעו בו הינם עדכון תוכנה ואינם הופכים אותו למכשיר חדש.

לעניין טענות ההגנה בנוגע לתעודות הבלון הפנתה המאשימה להחלטת בית המשפט העליון לפיה מדובר ברשומה מוסדית, הלכה שרירה וקיימת, ולכך שתעודת הבלון התקבלה כבר כראיה בתיק.

לטענת המאשימה, מפעיל הינשוף אכן אינו מומחה למכשיר ולפעולותיו הטכניות, אך הוא מפעיל מוסמך. איש המעבדה העיד והוגשו באמצעותו מסמכים המעידים על כיוול המכשיר. לעניין סימון

"תלתלן" על כתב האישום טענה כי אין בכך פגם.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה ולחייב את הנאשמת להשיב לאשמה.

סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי קובע: "נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם...."

הקריטריונים לזיכוי של הנאשם בטענה של אין להשיב לאשמה הינם, כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו אם בית המשפט ייתן בהן את מלוא האימון ומלוא המשקל הראיתי. על מנת לחייב נאשם להשיב לאשמה יש צורך רק בראיות בסיסיות ואפילו דלות להוכחת יסודות העבירה. בשלב זה די בראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום ואין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות או משקל ראיתי.

הראיות שהוצגו על ידי המאשימה במסגרת פרשת התביעה יש בהן כדי להעביר את נטל הבאת הראיות אל כתפי הנאשמת.

ע.ת.1 העיד כי הוא מתנדב במשטרה, בוגר שלב ג', משרת 12 שנים במשטרת תנועה ארצית. המסמכים שרשם העד התקבלו כראיה ללא התנגדות ב"כ הנאשמת והעד לא נחקר בנושא סמכותו. לכן, קיימות ראיות לכאורה לעניין סמכותו.

ע.ת.2 הציג תעודת מפעיל והוגשו כראיה המסמכים שערך, כולל פלטי נשיפה ותעודת בלון. בשלב זה בהן נבחן קיומן של ראיות לכאורה בלבד מבלי שנשקלים שיקולי מהימנות או משקל, די במסמכים שהוגשו ובעדותו בבית המשפט.

לעניין אישור מכשיר הינשוף, הוכחת תקינותו והוכחת תעודות הבלון, גם לכך הונחו בפני ראיות לכאורה שדי בהן בשלב זה. החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 3981/11 בעניין שרביט מדברת בעד עצמה:

"פרשת עוזרי חתמה את ההליכים המשפטיים שנתקיימו בערכאות הדיוניות באשר לאמינות המכשיר עצמו, עד אשר נוצרה חזקה עובדתית באשר לתקינותו. ההנחה הזו כי הבדיקה במכשיר הנשיפה עצמו היא בדיקה אמינה לא הופרכה גם הפעם על ידי המבקשים שהתמקדו בשאלת הכיוול".

בית המשפט העליון דחה את הבקשות לרשות ערעור ואישר את החלטת בית המשפט המחוזי בע"פ 23992-01-11 לפיה תעודת כיוול הבלון הינה רשומה מוסדית.

מכשיר הנשיפה אושר על ידי השרים המתאימים כפי שכבר נפסק בעניין עוזרי. טענות ב"כ הנאשמת בדבר שינויים שבוצעו במכשיר והפכו אותו למכשיר חדש ושונה מן המכשיר שאושר, הינן טענות שיש לברר במסגרת שמיעת הראיות בתיק. לא הובאו בפני, בשלב זה, ראיות התומכות בטענת ההגנה כי המכשיר ה"משודרג" שונה מהותית באופן המצריך אישורו מחדש.

במסגרת עדותם על אנשי המעבדה, ע.ת.3 וע.ת.4, התקבלו כראיה, תע"צ, כרטיס מכשיר, תעודת בלון, תעודת כיוול ודו"ח כיוול. ע.ת.4 העיד כי השינויים שבוצעו במכשיר באו לידי ביטוי בשינויים בתוכנה בלבד וכי דגם המכשיר נשאר זהה. בכך הובאו בפני ראיות לכאורה להוכחת תקינות המכשיר וכיוולו.

באשר לטענה כי קיים פגם או פסול בכתב האישום, הטענה הועלתה רק בסיום פרשת התביעה ועל כן איני מתירה לטעון אותה בשלב זה.

נוכח כל האמור לעיל על הנאשמת להשיב לכתב האישום.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הנאשמת.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ו, 21 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.